

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
21000 SPLIT, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 10 P-621/2016-63

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

Trgovački sud u Splitu, po sucu Ivani Madunić, u pravnoj stvari tužitelja CE-ZA-R d.o.o., Zagreb, Josipa Lončara 15, OIB: 03860945174, kojeg zastupa Ante Glamuzina, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Glamuzina & Grošeta iz Zagreba, protiv tuženika ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, Kaštel Sućurac, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, OIB: 34606600284, zastupan po TECHOM GmbH, Republika Njemačka, Munchen, Leonrodstrasse 58, OIB: 23444430505, broj iz registra HRB100446 kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Kallay & partneri d.o.o., radi utvrđenja osporene tražbine (v.p.s. 6.201.240,59 kn), nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 22. listopada 2021. uz sudjelovanje punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, objavljene dana 3. prosinca 2021.

p r e s u d i o j e

Utvrđuje se tražbina tužitelja CE-ZA-R d.o.o., Zagreb, Josipa Lončara 15, OIB: 03860945174, prema tuženiku ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, kaštel Sućurac, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, OIB: 34606600284, u iznosu od 6.201.240,59 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, Kaštel Sućurac, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, OIB: 34606600284, pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem St-45/15.

r i j e š i o j e

I Odbija se prijedlog tuženika za prekid ovog postupka do pravomoćnog okončanja postupka pod poslovnim brojem P-349/18.

II Nalaže se tuženiku ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, Kaštel Sućurac, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, OIB: 34606600284 da CE-ZA-R d.o.o., Zagreb, Josipa Lončara 15, OIB: 03860945174, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe naknadi trošak parničnog postupka u izsnou do 322.031,25 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 6. prosinca 2021. pa do isplate u visini stope određene člankom 29. Zakona o obveznim

odnosima i to uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, dok se zahtjev tužitelja za više traženu naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 403.912,50 kn, odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Kod ovog suda je dana 15. rujna 2016. zaprimljena tužba uvodno označenog tužitelja protiv uvodno označenog tuženika, radi utvrđenja osporene tražbine.

2. U tužbi tužitelj navodi kako je u stečajnom postupku koji se pred Trgovačkim sudom u Splitu vodi nad tuženikom, stečajni sudac dana 5.9.2016. godine donio rješenje posl. br. St-45/2015 kojim je u točki C/ izreke tužitelja uputio da u roku od 8 dana od dana primitka predmetnog rješenja pokrene parnicu protiv tuženika radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 6.201.240,59 kn, kao tražbine II. višeg isplatnog reda. Sukladno navedenom tužitelj da podnosi ovu tužbu, unatoč činjenici da je isto rješenje nezakonito jer je u parnicu trebao biti upućen osporavatelj TECHOM GmbH, sukladno odredbama članka 178. stavak 2. Stečajnog zakona ("Narodne novine" 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12), a kako je povodom istog podnesena žalba predlaže da sud donese rješenje o prekidu postupka do odluke Visokog trgovačkog suda RH po žalbi tužitelja.

3. U tužbi tužitelj navodi kako tuženik iznos od 6.201.240,59 kn tuženik duguje tužitelju temeljem sljedećih osnova: Ugovora o isporuci starog metala sklopljenog dana 31.5.2012. godine, uz uvjete ugovorene Općom regulacijom o preuzimanju materijala; Okvirnog sporazuma o isporuci starog metala sklopljenog dana 5.6.2013. godine i dodatka br. 2705/14 okvirnom sporazumu o isporuci starog metala od dana 27.5.2014. godine; drugih prefakturiranih usluga. Pojašnjava da se ukupna tražbina u iznosu od 6.201.240,59 kn odnosi dijelom na: tražbine u kojima je tuženik temeljem zaprimljenih faktura u cijelosti podmirio glavnica, no zbog pada u zakašnjenje i dalje duguje zateznu kamatu; te na tražbine kod kojih tuženik temeljem zaprimljenih faktura nije podmirio niti glavnica niti zateznu kamatu.

4. Tražbine tužitelja s osnove nenaplaćene zatezne kamate nastale zbog zakašnjenja tuženika sa plaćanjem po fakturama kod kojih je glavnica u cijelosti podmirena da se odnose temeljem Ugovora o isporuci starog metala sklopljenog dana 31.5.2012. godine i to: iznos od 93,46 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Narudžbenice br. 397 iz kolovoza 2012.; iznos od 31.225,16 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Narudžbenice br. 01/rev-4 iz prosinca 2012.; iznos od 43.987,06 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Narudžbenice br. 01 iz siječnja 2013. godine; iznos od 189.088,86 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Narudžbenice br. 02 od dana 10.3.2013. godine; iznos od 669.528,21 kn

na ime zatezne kamate nastale temeljem Narudžbenice br. 03-2013 od dana 19.4.2013. godine; iznos od 139.702,91 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Narudžbenice br. 04-2013 od dana 10.6.2013. godine. Nadalje, tražbina da se odnosi temeljem Okvirnog sporazuma o isporuci starog metala sklopljenog dana 5.6.2013. godine i dodatka br. 2705/14 i to: iznos od 7.426,01 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Sporazuma o kupnji od dana 11.11.2013. godine; iznos od 4.855,20 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Sporazuma o kupnji od dana 21.11.2013. godine; iznos od 29.440,29 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Sporazuma o kupnji od dana 6.12.2013. godine; iznos od 169.133,22 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Sporazuma o kupnji 01/2014 od dana 10.1.2014. godine; iznos od 68.425,27 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Sporazuma o kupnji 02/2014 od dana 6.2.2014. godine. Nadalje, tražbina da se odnosi temeljem prefakturiranih troškova i usluga Petrol d.o.o. i Hrvatske autoceste d.o.o. i to: iznos od 927,06 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem računa tužitelja br. 200709418, 200709092, 2001300115 i 2001300075. Slijedom navedenog, tužitelj prema tuženiku temeljem naprijed navedenih osnova ima tražbinu s osnova gore navedene zatezne kamate u ukupnom iznosu od 1.353.832,71 kn.

5. Nadalje, tužitelj u tužbi navodi kako u stečajnom postupku nad tuženikom neosnovano su osporene i tražbine tužitelja s osnove nenaplaćene glavnice i zatezne kamate nastale temeljem Okvirnog sporazuma o isporuci starog metala sklopljenog dana 5.6.2013. godine i dodatka br. 2705/14, i to: a) u iznosu od 1.991.115,71kn na ime nepodmirene glavnice temeljem posebnih sporazuma o kupnju (Sporazum o kupnji 02-2014 od dana 6.2.2014. godine, Sporazum o kupnji 03-2014 od dana 18.4.2014. godine, Sporazum o kupnji 04-2014 od dana 15.5.2014. godine, Dodatak br. 1. Sporazumu o kupnji 04-2014, Dodatak br. 2. Sporazumu o kupnji 04-2014) i to: b) u iznosu od 2.856.292,17 kn na ime zateznih kamata, i to 49.115,06 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Sporazuma o kupnji 02/2014 od dana 6.2.2014. godine i to: iznos od 1.775.759,34 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Sporazuma o kupnji 03/2014 od dana 18.4.2014. godine; iznos od 963.874,64 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Sporazuma o kupnji 04/2014 od dana 15.5.2014. godine; iznos od 20.380,23 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Dodatka br. 1 Sporazuma o kupnji 04/2014 od dana 23.5.2014. godine; iznos od 47.162,90 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Dodatka br. 2 Sporazuma o kupnji 04/2014 od dana 13.6.2014. godine.

6. Slijedom navedenog da jasno proizlazi da tužitelj prema tuženiku ima tražbinu i u dijelu koji je osporen u stečajnom postupku nad tuženikom odnosno u iznosu od 6.201.240,59 kn. Tužitelj također napominje kako je stečajni upravitelj tuženika u stečajnom postupku u cijelosti priznao postojanje predmetne tražbine jer ista jasno proizlazi iz samih poslovnih knjiga tuženika, te da je tuženik odredbom čl. 1. st. 2. Dodatka br. 2705/14 od dana 27.5.2014. godine potvrdio kao nespornu (priznao) tražbinu tužitelja u iznosu od 20.437.666,96 kn. Obzirom na neosnovane

razloge osporavanja tužiteljeve tražbine tužitelj predlaže sudu donijeti presudu sadržaja pobliže specificiranog u izreci ove presude

7. Kod ovog suda je dana 30. listopada 2017. zaprimljen odgovor na tužbu tuženika kojim se je isti u cijelosti usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja. Prijavom tražbine od dana 14.12.2015. godine tužitelj da je stečajnom upravitelju nad Adria čelik d.o.o. prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 22.814.687,09 kn koju i to: a) s osnove zatezne kamate temeljem Ugovora o isporuci starog metala sklopljenog dana 31.05.2012. godine, Okvirnog sporazuma o isporuci starog metala sklopljenog dana 05.06.2013. godine i Dodatka br. 2705/14 okvirnom sporazumu o isporuci starog metala od dana 27.05.2014. godine i drugih prefakturiranih troškova i usluga Petrol d.o.o. i Hrvatske autoceste d.o.o. tražbinu u iznosu 1.353.832,71 kn (slovima: jedan milijun tristo pedeset tri tisuće osamsto trideset dvije kune i sedamdeset jedna lipa), b) s osnove neplaćene glavnice i zatezne kamate temeljem Okvirnog sporazuma o isporuci starog metala sklopljenog dana 05.06.2013. godine i Dodatka br. 2705/14 okvirnom sporazumu o isporuci starog metala od dana 27.05.2014. godine u iznosu 21.291.066,88 kn (slovima: dvadeset jedan milijun dvjesto devedeset jedna tisuća šezdeset šest kuna i osamdeset osam lipa), a od čega: 18.434.774,71 kn s osnova neplaćene glavnice temeljem posebnih sporazuma o kupnji: Sporazuma o kupnji 02-2014 od dana 06.02.2014. godine, Sporazuma o kupnji 03-2014 od dana 18.04.2014. godine, Sporazuma o kupnji 04-2014 od dana 15.05.2014. godine, Dodatka br.1 Sporazumu o kupnji 04-2014 i Dodatka br.2 Sporazumu o kupnji 04-2014, i 2.856.292,17 kn na ime zateznih kamata iz gore navedenih sporazuma, c) s osnove sudskog troška u ovršnim postupcima pod posl. brojem Ovr-4969/14 i Ovr-4972/14 u ukupnom iznosu od 169.787,50 kn (slovima: sto šezdeset devet tisuća sedamsto osamdeset sedam kuna i pedeset lipa).

8. Tužitelj da je svojoj prijavi od dana 14.12.2015. godine priložio Ugovor o isporuci starog metala sklopljen dana 31.05.2012. godine između tužitelja kao prodavatelja i stečajnog dužnika kao kupca starog metala potrebnog za proizvodnju u čeličani kupca. Navedenim ugovorom da je, u točki (B) Preambule utvrđeno da se potreba kupca za tim sirovinama definira specifikacijama 1 do 5 koje se nalaze u prilogu u prilogu tom ugovoru. Međutim, u prilogu navedenom ugovoru koji je dostavljen u stečajni spis nema navedenih specifikacija, odnosno nije poznato da li je kupac uopće odredio svoj dnevne potrebe za sirovinom za čiju se isporuku ovaj ugovor sklapao. Poziva se na odredbu članka 1. točka 1. u Ugovoru o isporuci starog metala sklopljenog dana 31.05.2012. godine u svezi s kojim da proizlazi da u predmetnom ugovoru stranke nisu odredile dan od kojeg će započeti isporuka sirovine, odnosno od kojeg kvartalnog plana počinje ta isporuka. Nadalje se poziva na odredbu članka 2.1.1. predmetnog ugovora uz obrazloženje da istim ugovorom nije utvrđen ni sat, odnosno precizan vremenski termin, u kojem se vrši primopredaja sirovina, a čime su stranke onemogućene u ostvarivanju prava i obveza iz ugovora. Člankom 2.2. tuženik da je kao prodavatelj odobrio kupcu za „...dnevnu jedinicu vremena isporuke...“, a koja nije određena, pravo da stupi na teren prodavatelja i izvrši utovar sirovine, dok je člankom 6.1. tuženik preuzeo obvezu organizirati preuzimanje sirovina. Slijedom navedenoga, radi propusta da se definira dnevna jedinica vremena, kupcu je onemogućeno da pristupi na teren prodavatelja i izvrši utovar sirovina te je i izvršenje obveze prodavatelja iz članka 6.5. de facto nemoguće. Pri tome se ističe kako su stranke eventualne dopune gore navedenih odredbi, morale ugovoriti sukladno članku 7.4.4. ugovora, odnosno u pisanom obliku, ali u

prilogu navedene prijave tuženika nije dostavljen nikakav aneks navedenom ugovoru.

9. Nadalje, tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako predmetnim Ugovorom o isporuci starog metala u članku 2.5. stranke da su utvrdile da će o svakoj isporuci izvršenoj u, nedefiniranoj, jedinici vremena, sačiniti zapisnik o isporuci u dva primjerka, a koji će potpisati osoblje objiju strana. S time u vezi ovime se ističe kako u prilogu prijave tražbine tuženika nije dostavljen bilo kakav zapisnik koji bi svjedočio da je došlo do bilo kakve isporuke temeljem navedenog ugovora. Pri tome je sukladno članku 2.7. ugovora poštivanje obveze isporuke ugovorenih količina sirovina, a za koje količine ne postoje isprava da su uopće ugovorene, predstavlja bitan sadržaj obveze prodavatelja. Iz navedenoga proizlazi da i sam prodavatelj nije mogao ispuniti svoju obvezu isporuke sirovina. Važnost gore navedenog zapisnika za svaku pojedinu isporuku vidi se i iz odredbi članaka: 3.2., članka 4.1., članka 5.1. i 5.4. dakle za neko potraživanje tuženika da je potrebno da postoje i zapisnik i pripadajuća faktura. S time u vezi člankom 4.2. da je ugovoreno da će se do svakog 10. u mjesecu sklopiti pisani sporazum o cijeni isporuka koje se vrše taj mjesec, a koji sporazumi da nisu priloženi prijavi tražbine tuženika, a iz čega proizlazi da stranke nisu ugovorile ni cijenu, a što predstavlja bitan sastojak ugovora o kupoprodaji. Slijedom svega gore navedenoga, s obzirom na činjenicu da predmetnoj prijavi tražbine tužitelja u stečajnom postupku pred Trgovačkim sudom u Splitu pod posl. brojem St-45/2015 nisu priloženi gore navedeni zapisnici, sporazumi o cijeni, fakture tužitelja, niti bilo što drugoga osim obračuna duga koji je sastavio sam tužitelj, dovodi se u pitanje da li je uopće došlo do isporuke sirovina, kada i u kojim količinama te na koji je način tužitelj kao prodavatelj obračunao cijenu, odnosno upitna je osnovanost navedenog potraživanja tužitelja. Isto tako, sam ugovor sadrži nedostatke radi kojih je strankama onemogućeno da ostvaruju svoja prava i ispunjavaju svoje obveze iz tog ugovora, a radi čega isti ugovor ne može predstavljati valjanu pravnu osnovu za potraživanje tužitelja kako je to navedeno u predmetnoj prijavi tražbine. Imajući u vidu da je u ugovoru propušteno definirati od kada započinje ispunjavanje obveza i ostvarivanje prava iz ugovora (članak 1.1. ugovora), a da je u članku 7.11. određeno je da isti ugovora stupa na snagu na dan kada „...čeličana počne s radom...“, a najkasnije 12 mjeseci od sklapanja istoga, pa da nije jasno ni da li je i ako je kada isti ugovor uopće stupio na snagu. Naime, obzirom da tužitelj u stečaju potražuje iznose koji su datirani već nekoliko mjeseci nakon sklapanja ovog ugovora ostaje nejasno kada je isti uopće stupio na snagu, a sve jer proizlazi da je stupio na snagu dana kada je čeličana započela s radom, a koji je to dan nije poznato. Slijedom navedenoga, tužitelj da nije dokazao da je navedeni ugovor uopće stupio na snagu.

10. Nadalje, tuženik navodi kako je svojoj prijavi od dana 14.12.2015. godine tužitelj priložio i Okvirni sporazum o isporuci starog metala sklopljen dana 05.06.2013. godine između tužitelja kao prodavatelja i stečajnog dužnika kao kupca metalnog otpada potrebnog za proizvodnju u pogonu kupca, kojim je između ostaloga određeno da se količine i vrste metalnog otpada, cijena u HRK po toni i vrijeme isporuke definiraju pojedinačnim Sporazumima o kupnji koje će stranke sklopiti za svaku pojedinu isporuku. Predmetnim Okvirnim sporazumom o isporuci u članku 2.2. stranke su utvrdile da će o svakoj izvršenoj isporuci sačiniti zapisnik o isporuci ili otpremnicu ili željeznički teretni list u dva primjerka, a koji će potpisati osoblje objiju strana, a u prilogu prijave tražbine tužitelj da nije dostavio niti jednu od

tih isprava kojima bi svjedočio da je došlo do bilo kakve isporuke temeljem navedenog ugovora. Pri tome je sukladno istom članku Okvirnog sporazuma poštivanje obveze isporuke ugovorenih količina sirovina predstavlja bitan sadržaj obveze prodavatelja.

11. Nadalje, tuženik navodi kako u sporazumima o kupnji koji su dostavljeni u prilogu tražbine ugovarana je cijena u valuti EUR po toni, a ne u valuti HRK po toni, kako je to određeno člankom 1. Okvirnog sporazuma o isporuci. Stoga da se i tu dovodi u pitanje da li je uopće došlo do isporuke sirovina, kada i u kojim količinama te na koji je način tužitelj kao prodavatelj obračunao cijenu, odnosno upitna je osnovanost navedenog potraživanja tužitelja.

12. Stranke da su dana 27.05.2014. godine sklopile i Dodatak br. 2705/14 Okvirnom sporazumu, a sve vezano za Sporazume o kupnji br. 02-2014, 03-2014 i 04-2014., a kojim da je utvrđeno da dospjeli dug stečajnog dužnika na dan 27.05.2014. godine iznosi 4.368.092,06 kuna, a koji će stečajni dužnik podmiriti do dana 07.06.2014. godine. Poziva se na sadržaj članka 1. ovog dodatka i u njegovom kontekstu ističe kako obzirom da je dospjeli dug na dan 27.05.2014. godine kada je Dodatak sklopljen već definiran u iznosu od 4.368.092,06 kuna ostaje potpuno nejasno koji je to preostali dospjeli dug na taj dan, a koji će se pomirivati sukladno točkama A i B ovog Dodatka, ali je jasno da se navedena dinamika plaćanja ne može odnositi na, u tom trenutku, nedospjeli dug ili buduća potraživanja prodavatelja. Isto tako, a sve vezano za način plaćanja ugovoren u točkama A i B Dodatka, stranke su ugovorile plaćanje na način da će kupac svoje prihode u određenom postotku usmjeravati na račun prodavatelja. Iz navedenoga proizlazi da su stranke izrijekom ugovorile način plaćanja „...automatskim usmjeravanjem...“ priljeva s računa kupca na račun prodavatelja. Isto tako da ostaje potpuno nejasno na koji način se konačno vršilo navedeno plaćanje jer isto nije specificirano, a „automatsko usmjeravanje“ ne predstavlja poznati i priznati način plaćanja u Republici Hrvatskoj, kao i u kojoj je mjeri i kada kupac podmiri svoje dugovanje. Isto tako, da iz navedenoga proizlazi da u slučaju da ne ostvaruje nikakav priljev kupac niti nije obvezan izvršiti plaćanje navedenog potraživanja.

13. Nadalje, obzirom da je navedenim Dodatkom ugovoreno izdavanje bankovne garancije na iznos 2,5 miliona EUR, u valuti HRK cca. 18.750.000,00 kn, a koja je plativa na prvi poziv, očito je da je tužitelj kao prodavatelj namirivao svoje potraživanje iz spornih Sporazuma o kupnji br. 02-2014, 03-2014 i 04-2014. Isto tako, tužitelj se poziva i na Sporazume o kupnji br. 02-2014, 03-2014 i 04-2014 te Dodatak 1. i 2. Sporazumu o kupnji br. 04-2014, a na kojima nije naznačeno tko je potpisnik istih sporazuma na strani društva ADRIA ČELIK d.o.o.. Međutim iz dostavljeni isprava evidentno je kako je iste potpisala samo jedna osoba, i to vjerojatno gosp. Maksym Semeniak, u to vrijeme prokurist tog društva. Međutim, uvidom u povijesni izvadak iz sudskog registra za trgovačko društvo ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju vrlo lako se može uočiti da niti bilo koji član uprave niti prokurist Maxim Semenyak, niti u jednom trenutku trajanja svojih mandata nisu bili ovlašteni zastupati isto društvo samostalno i pojedinačno, već isključivo uz ograničenje da zastupaju društvo s drugim, odnosno s jednim članom uprave. Poziva se na odredbu članka 426. stavak 1., 2. i 5. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" 111/1993, 34/1999, 121/1999, 52/2000, 118/2003, 107/2007, 146/2008, 137/2009, 111/2012, 125/2011, 68/2013) (nadalje u tekstu: ZTD). U konkretnom slučaju uprava trgovačkog društva

ADRIA ČELIK d.o.o. u kritičnom razdoblju sastojala se od više članova, pri čemu niti Maxim Semenyak kao prokurist niti ostali članovi uprave niti u jednom trenutku trajanja mandata, nisu bili ovlašteni zastupati društvo samostalno i pojedinačno, već su to bili obvezni činiti skupno s još jednim članom uprave. Dakle, prilikom pokušaja „sklapanja“ gore navedenih sporazuma i dodataka trgovačko društvo ADRIA ČELIK d.o.o. uopće nije bilo zastupano od strane osoba koje su ga po zakonu ovlaštene zastupati, slijedom čega navedeni „pravni poslovi“ nikada niti nisu sklopljeni, niti mogu na bilo koji način obvezivati isto društvo.

14. Dodatno se ističe kako se naprijed navedeno vezano za potpise sporazuma odnosi i na Sporazum o kupnji od dana 06.12.2013. godine i Sporazum o kupnji 01/2014 od dana 10.01.2014. godine. Naime, niti navedeni sporazumi o kupnji nisu potpisani na način da su ih supotpisale osobe ovlaštene na zastupanje kupca, a što je temeljem njihovih ovlasti upisanih u sudski registar bilo neophodno da bi isti sporazumi bili valjano sklopljeni.

15. Vezano za potraživanje, s osnove zatezne kamate prefakturiranih troškova i usluga Petrol d.o.o. i Hrvatske autoceste d.o.o., osim svega već navedenoga se ističe da je tužitelj kao dokaz navedenih tražbina priložio račune koje su izdala određena društva upravo na samog tužitelja, svoj račune izdane na stečajnog dužnika i obračun kamata. Pri tome ostaje nejasno temeljem koje pravne osnove je tuženik vršio prefakturiranje navedenih troškova, a sve obzirom da isto nije priloženo prijavi tražbine tužitelja u stečaju niti tužbi.

16. Vezano za potraživanje temeljem Okvirnog sporazuma o isporuci starog metala sklopljenog dana 05.06.2013. godine i dodatka br. 2705/14 okvirnom sporazumu o isporuci starog metala od dana 27.05.2014. godine, a sve temeljem posebnih sporazuma o kupnji: Sporazuma o kupnji 02-2014 od dana 06.02.2014. godine, Sporazuma o kupnji 03-2014 od dana 18.04.2014. godine, Sporazuma o kupnji 04-2014 od dana 15.05.2014. godine, Dodatka br.1 Sporazumu o kupnji 04-2014 i Dodatka br.2 Sporazumu o kupnji 04-2014, osim svega već gore navedenoga, ovime se ističe kako priloženi obračuni kamata ne sadrže specifikaciju, te da nije moguće utvrditi na što se odnose. Ističe da, povrh svega navedenog, tužitelj nije dostavio nikakav dokaz da je ikada izvršio neku uslugu u korist trgovačkog društva ADRIA ČELIK d.o.o. iz koje bi proizlazile te tražbine. Tako da ostaje nejasno koje je to usluge tužitelj navodno pružio tuženiku, kada i po čijoj uputi, na koji način je izračunao cijenu istih navodno pruženih usluga, dospijeće svojih potraživanja itd. Stoga da potraživanje prijavljeno od strane tužitelja u stečajnom postupku poslovni broj St-45/2015 neosnovano, odnosno namireno.

17. Tužitelj je tijekom parničnog postupka ustrajao u tužbi i tužbenom zahtjevu, dok je tuženik ustrajao u navodima iz odgovora na tužbu.

18. U dokaznom postupku sud je pregledao isprave koje se nalaze u spisu izvršio uvid u stečajni spis pod poslovnim brojem St-45/2015, te ovog suda poslovni broj P-349/2018, te proveo dokaz knjigovodstveno-financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za knjigovodstveno-financijske poslove Dalibor Krklec iz Splita, pa je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

19. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje osnovanom osporene tražbine u stečajnom postupku koji se vodi nad Adria Čelik d.o.o. u stečaju.

20. Među strankama nije sporno:

-da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu od 18. studenog 2015. poslovni broj 14 St-45/15 otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom Adria Čelik d.o.o. Kaštel Sućurac;

- da je tužitelj prijavio potraživanje u stečajnom postupku prijavom od dana 14. prosinca 2015. a po osnovi: Ugovora o isporuci starog metala sklopljenog dana 31. svibnja 2012 . uz uvjete ugovorene Općom regulacijom o preuzimanju materijala; Okvirnog sporazuma o isporuci starog metala sklopljenog dana 5. lipnja 2013. i dodatka broj 2705/14 Okvirnom sporazumu o isporuci starog metala od dana 27. svibnja 2014.; drugih prefakturiranih usluga, a koje tražbine da se dijele na: a) tražbine u kojima je stečajni dužnik temeljem zaprimljenih faktura u cijelosti podmirio glavnica, no zbog pada u zakašnjenje i dalje duguje zateznu kamatu; b) na tražbine kod kojih stečajni dužnik temeljem zaprimljenih faktura nije podmirio niti glavnica niti zateznu kamatu. Uz isti su, među ostalim, priložene isprave koje su i prilog ovoj tužbi (uredovna bilješka od 24. siječnja 2019. (list 378 spisa);

- da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-45/15 od 5. rujna 2016. točkom C izreke stečajni vjerovnik CE-ZA-R Centar za reciklažu d.o.o., Zagreb za dio osporene tražbine u iznosu od 6.201.240,59 kn (šestmilijunadvjesto jednu tisućudvjestočetrdeset kuna i pedesetdevet lipa) kao tražbine drugog višeg isplatnog reda upućen na pokretanje parnice protiv stečajnog dužnika radi utvrđenja osporene tražbine, u kojoj parnici stečajni vjerovnik-osporavatelj nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika, a koje je rješenjem Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj 27 Pž-6894/2016-2 od 25. listopada 2016. potvrđeno;

-da je tužitelj rješenje poslovni broj St-45/2015 od 5. rujna 2016. zaprimio dana 7. rujna 2016., a tužbu podnio sudu dana 13. rujna 2016.

21. Prema odredbi članka 178. stavak 6. Stečajnog zakona ("Narodne novine" 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12, dalje SZ-a) propisano je da ako osoba koja je upućena na parnicu ne pokrene parnicu koju je za to određen u rješenju stečajnog suca o upućivanju u parnicu smatrat će se da je odustala od prava na vođenje parnice. Prema odredbi članka 180. SZ-a opseg utvrđivanja tražbine u parničnom postupku može se zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu.

22. Budući je tužitelj u ovom sporu rješenjem suda poslovni broj St-45/15 od 5. rujna 2016. upućen u roku od 8 dana od dana primitka rješenja pokrenuti parnicu radi utvrđenja osnovanom osporene tražbine, a koje rješenje je zaprimio dana 7. rujna 2016. (dostavnica iz spisa St-45/15- list 381 spisa) to je tužitelj sukladno tom rješenju pravovremeno pokrenuo ovu parnicu dana 13. rujna 2016., postavivši deklaratoran zahtjev za utvrđenje osnovanim svoje osporene tražbine drugog višeg isplatnog reda u smislu odredbe članka 180. SZ-a.

23. Iz stanja spisa proizlazi kako tužitelj tražbinu u iznosu od 6.201.240,59 kn temelji na osnovu:

-obračunatih zakonskih zateznih kamata u iznosu od 1.353.832,71 kn na račune koje je Adria čelik d.o.o. platio sa zakašnjenjem koja se temelji na:

a) Ugovoru o isporuci starog metala sklopljenog dana 31. svibnja 2012. (prilog 5-10) i to: iznos od 93,46 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Narudžbenice br. 397 iz kolovoza 2012.; iznos od 31.225,16 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Narudžbenice br. 01/rev-4 iz prosinca 2012.; iznos od 43.987,06 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Narudžbenice br. 01 iz siječnja 2013. godine; iznos od 189.088,86 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Narudžbenice br. 02 od dana 10.3.2013. godine; iznos od 669.528,21 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Narudžbenice br. 03-2013 od dana 19.4.2013. godine; iznos od 139.702,91 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Narudžbenice br. 04-2013 od dana 10.6.2013. godine;

b) Okvirnog sporazuma o isporuci starog metala sklopljenog dana 5.6.2013. godine i dodatka br. 2705/14 (prilog 11-15) i to: iznos od 7.426,01 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Sporazuma o kupnji od dana 11.11.2013. godine; iznos od 4.855,20 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Sporazuma o kupnji od dana 21.11.2013. godine; iznos od 29.440,29 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Sporazuma o kupnji od dana 6.12.2013. godine; iznos od 169.133,22 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Sporazuma o kupnji 01/2014 od dana 10.1.2014. godine; iznos od 68.425,27 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem Sporazuma o kupnji 02/2014 od dana 6.2.2014. godine;

c) prefakturiranih troškova i usluga Petrol d.o.o. i Hrvatske autoceste d.o.o. (prilog 16) i to: iznos od 927,06 kn na ime zatezne kamate nastale temeljem računa tužitelja br. 200709418, 200709092, 2001300115 i 2001300075;

- neplaćene glavnice i zatezne kamate nastale temeljem Okvirnog sporazuma o isporuci starog materijala od 5. lipnja 2013. i Dodatka broj 2705/14 i to:

a) nepodmirene glavnice po računima u iznosu od 1.991.115,71 kn a koje temelji na Sporazumu o isporuci starog metala od 5. lipnja 2013., Sporazumu 02-2014 od 6. veljače 2014., Sporazumu 03-2014 od 18. travnja 2014., Sporazumu 04-2014 od 15. svibnja 2014. i Dodatak broj 1 Sporazumu broj 4-2014, Dodatak broj 2-2014 Sporazumu o kupnji 04-2014, sve prema izvodu otvorenih stavki koji je prikazan u prilogu broj 18 (list 248-249 spisa);

b) zatezne kamate u iznosu od 2.856.292,17 kn na nepodmirenu glavicu od 18.434.774,71 kn, a koji se sastoji od:

- iznosa od 49.115,06 kn na ime zateznih kamata temeljem Sporazuma 02-2014 od 6. veljače 2014., a koji je prikazan u prilogu broj 19 (list 250-253 spisa)

- iznosa od 1.775.759,34 kn na ime zateznih kamata temeljem Sporazuma 03-2014 od 18. travnja 2014., koji je prikazan u prilogu 20 spisa (list 254-258 spisa);

- iznosa od 963.874,64 kn na ime zateznih kamata temeljem Sporazuma 04-2014 od 15. svibnja 2014., koji je prikazan u prilogu 21 spisa (list 259-263 spisa);

- iznosa od 20.380,23 kn na ime zatezne kamate temeljem dodatka broj 1 Sporazumu 04-2014 od 23. svibnja 2014. prikazan u prilogu 22 spisa (list 264-265 spisa);

- iznosa od 47.162,90 kn na ime zateznih kamata temelje dodatku broj 2 Sporazumu 04-2014 od 13. lipnja 2014., koji je prikazan u prilogu 23 spisa (list 266 i 267 spisa),

time da je ukupan iznos obračuna zateznih kamata prikazan u prilogu broj 24 spisa (list 268-274 spisa).

24. Tako tužitelj potražuje prema tuženiku ukupan iznos od 6.201.240,59 kn (1.353.832,71 kn + 1.991.115,71 kn + 2.856.292,17 kn).

25. Kao razloge osporavanja predmetne tražbine tuženik navodi kako iz dokumentacije koju je tužitelj priložio uz prijavu tražbine u stečajnom postupku nije razvidna osnovanost potraživanja tužitelja, a iz slijedećih razloga:

-da iz Ugovora o isporuci starog metala od 31. svibnja 2012. nije razvidna isporuka sirovina, njeno vrijeme, količine, niti način obračuna cijena, budući nisu priloženi zapisnici o isporuci, sporazumi o cijeni, niti fakture tužitelja, već samo obračun duga sačinjen po tužitelju;

- da iz Okvirnog sporazuma o isporuci starog materijala od 5. lipnja 2013. nije razvidna isporuka sirovina, njeno vrijeme, količine, niti način obračuna cijena, budući nisu priloženi zapisnici o isporuci, otpremnice ili željeznički teretni listovi, sporazumi o cijeni, niti fakture tužitelja;

- da je u dodatku broj 2705/14 Okvirnom sporazumu sklopljenom 27. svibnja 2014., vezano za Sporazume o kupnji broj 02-2014, 03-2014 i 04-2014 utvrđen dospjeli dug i rok njegovog podmirenja, ali da nije razvidan preostali dio dospjelog nepodmirenog duga; način podmirenja duga "automatskim usmjeravanjem" da nije priznat u RH; da je istim ugovoreno izdavanje bankovne garancije plative na prvi poziv iz čega da proizlazi da je tužitelj namirivao svoje potraživanje po navedenim Sporazumima;

- da su Sporazumi o kupnji broj 01-2014, 03-2014 i 04-2014, te Dodatak 1 i 2 Sporazuma o kupnji 04-2014 potpisani protivno odredbi članka 426. stavak 1., 2 i 5. Zakona o trgovačkim društvima, odnosno trgovačko društvo Adria Čelik d.o.o. da nije bilo zastupano od strane osoba koje su po zakonu ovlaštene ga zastupati, pa isti pravni poslovi da nikada nisu ni sklopljeni, a niti mogu obvezivati isto društvo;

- da je nejasno temeljem čega je tuženik račune trećih pravnih osoba prefakturirao Adria Čeliku d.o.o.;

- da iz Okvirnog sporazuma o isporuci starog materijala od 5. lipnja 2013. i dodatka broj 2705/14 Okvirnog sporazuma o isporuci starog materijala od 27. svibnja 2014. a temeljem posebnih sporazuma o kupnji: Sporazuma o kupnji 02-2014 od 6. veljače 2014., Sporazuma o kupnji 03-2014 od 18. travnja 2014., Sporazuma o kupnji 04-2014 od 15. svibnja 2014., Dodatka broj 1 Sporazumu o kupnji 04-2014 i Dodatka broj 2 Sporazumu o kupnji 04-2014 priloženi obračuni kamata ne sadrže specifikaciju radi čega nije moguće utvrditi na što se odnose.

26. Sukladno odredbi članka 221.b. ZPP-a ovaj sud je dopisom od 26. ožujka 2019. zatražio od Ministarstva financija Porezne uprave Split očitovanje je li stečajni dužnik koristio pravo na odbitak predporeza po računima izdanima u razdoblju od 5. studenog 2012. do 24. lipnja 2014., a specificirane u citiranom dopisu.

27. Iz sadržaja dopisa RH Ministarstva financija-Porezne uprave Područni ured Split, Ispostava Kaštela zaprimljenom kod ovog suda 29. kolovoza 2019. proizlazi kako se sporni računi koji su prijavljeni toj poreznoj upravi odnose na period od 1. veljače 2013. do 21. svibnja 2013. u ukupnom iznosu od 86.679.992,55 kn te da je stečajni dužnik koristio pravo na odbitak predporeza u iznosu od 17.334.798,51 kn, pri čemu da je uzeto 274 računa koji su usklađeni sa URA-ma Adrie Čelika d.o.o. u stečaju prema iznosu i datumu jer da im u evidenciji nisu bili isti brojevi računa izuzet 2 mj gdje se u knjizi URA-I vidi broj računa. Računi uzeti u obzir da su u tablici specifikacija računa za period od 1. veljače 2013. do 21. svibnja 2013. (list 442-445 spisa).

28. Kod takvog stanja dokaznog gradiva (djelomično dostavljenih podataka od strane porezne uprave- računi u periodu od veljače do svibnja 2013.), a radi pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja sud je izveo dokaz knjigovodstveno financijskim vještačenjem po vještaku knjigovodstveno financijske struke Daliboru Krklec iz Splita, a na okolnosti: vršenih plaćanja računa tužitelju od strane tuženika, korištenja prava na odbitak predporeza, točnosti tužiteljevog obračuna kamata, a sve kako je to pobliže specificirano u rješenju ovog suda poslovni broj 10 P-621/16 od 11. ožujka 2020. (list 496-502 spisa).

29. Vještak Dalibor Krklec je izradio pisani nalaz i mišljenje i isto dostavio sudu dana 14. prosinca 2020. (list 538-572 spisa).

30. Analizom dokumentacije priložene spisu, te te dokumentacije dostavljene po punomoćniku tužitelja ovom sudu uz podnesak od 19. listopada 2020. vještak je utvrdio kako je tuženik tužitelju platio sve račune iz priloga 17 tužbe, što je utvrđeno iz poslovnih knjiga tužitelja. Datum izvršenih uplata po računima navedenim u prilogu 17 uz tužbu da su navedeni u koloni broj 6 tablice "Datum plaćanja računa i obračun kamata iz priloga 17 uz tužbu" (list 556-564 spisa). Vještak navodi kako međutim izračun kamata iz priloga 17 uz tužbu nije ispravan, radi čega da je izvršen obračun kamata prikazan u navedenoj tablici u koloni broj 10 po računima, tako da ukupan iznos kamata iznosi 1.610,080,33 kn. U odnosu na račune specificirane u točki III.3.) vještva i opisani pod istom točkom u ukupnom iznosu neto osnovice od 1.998.929,68 kn da su korišteni za odbitak predporeza u ukupnom iznosu od 499.732,46 kn ili po računima kako je to prikazano u koloni broj 7 tablice navedene u nalazu vještva pod točkom III.3.) (list 550 spisa) navedene tablice kao i da su isti evidentirani u knjizi URA tuženika. Isto tako specificirani računi tužitelja u nalogu suda su korišteni za odbitak predporeza, a kako je to opisano u nalazu vještva u točki III.4.) (list 565-554 spisa) i isti da su evidentirani u knjizi URA tuženika. Obračun kamata po računima koji su navedeni u točki III.4.) naloga suda vještak je dao u prilogu vještva (list 556-572 spisa) navodeći kako obračun kamata prema vještaku iznosi 3.726.878,25 kn i da je izvršen na način kako je to opisano u točki III.5.) nalaza vještva (list 554 spisa).

31. Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka ,dok je tuženik u podnesku zaprimljenom kod suda 5. siječnja 2021. istakao primjedbe, u odnosu na koje je sudski vještak dopunski usmeno vještačio na ročištu održanom dana 22. listopada 2021. Tako je vještak u pogledu primjedbe tuženika da je vještvo izrađeno bez uvida u dokumentaciju društva Adria Čelik d.o.o. se uputio na sadržaj svog nalaza i mišljenja na stranici 8-10 nalaza uz obrazloženje da je isto izradio na temelju dokumentacije dostavljene mu od strane tužitelja a posebno na temelju knjige URA tuženika. U pogledu primjedbe tuženika vezano za uračunavanje tražbine, pa da je na osnovi dostupnih isprava utvrđeno glavno i sporedno potraživanje uz napomenu kako su nesporno postojale uplate, pri čemu da nije postojala dužnikova izjava o uračunavanju niti druge upute vještaku. Sukladno nalogu suda da je utvrdio visinu potraživanja po osnovi kamata. Bez obzira na izravno knjiženje prihoda da je utvrdio osnovu plaćanja po svakom računu na osnovi iznosa i datuma računa. Tijek računa i iznosi da su jasno vidljivi iz kolone broj 3 "Tablice obračuna kamata po navedenim računima do 18.11.2015.", a iznosi plaćanja i zatvaranja računa po datumu izdavanja utvrđeni su iz dostavljene kartice tužitelja. Prilikom knjiženja uplata u karticu da se koristi datum izvoda banke odnosno datum

kada je uplata i izvršena. Stoga da ostaje pri svom obračunu kamata pod točkom 2. i 5. zadaće suda.

32. Glede primjedbe tuženika o utvrđenju korištenja predporeza na temelju nepotpune dokumentacije da je pogrešna uz obrazloženje kako tuženik nije dostavio traženu dokumentaciju, a tužitelj da je naknadno dostavio dokumentaciju koja se odnosi na tuženika i istom sam se koristio te točno utvrdio brojeve stranica knjige URE tuženika i iznose korištenja predporeza, tako da njegov zaključak pod točkom 3. i 4. da nije donesen na temelju nepotpune dokumentacije. Što se tiče primjedbe tuženika da je prilikom izrade vještva trebao izvršiti uvid u analitičku konto karticu tuženika i zbirnu prijavu PDV-a uz obrazloženje kako je istu i zatražio, ali tuženik da je izjavio da takvu dokumentaciju nema. Iznose predporeza da je razlučio po svakom računu posebno (po datumu računa, iznosu računa i nazivu dobavljača) s navođenjem broja stranice URE tuženika. Što se tiče evidentiranja računa 2819/200/7 od 13. lipnja 2014. isto da je opisano na stranici broj 12 nalaza, a u pogledu računa broj 1780/200/7 od 25.4.2014. i računa broj 2052/200/7 od 7.5.2014. Isto da je opisano na stranici broji 16 nalaza. Za izradu vještva da mu je dostavljena knjiga ulaznih računa po mjesecima za razdoblje 1.1. do 31.12.2014. kako je to navedeno na stranici 9 vještva crtica treća, dok druga dokumentacija nije dostavljena te su za istu stečajni upravitelj tuženika i punomoćnik tuženika se izjasnili kako je ne posjeduju. Što se tiče dokumenta na temelju kojeg je utvrđeno da je došlo do odbitka predporeza vještak je razjasnio kako je tuženik u knjizi URA evidentirao sve račune specificirane iz zadaće vještačenja samim tim da je stekao osnov da napravi prijavu za povrat PDV-a, međutim, pošto tuženik nije dostavio dokumentaciju odnosno prijave mjesečne poreznoj upravi da ne može utvrditi da ga je iskoristio, ali da je stekao iz navedene dokumentacije sve uvjete da ga iskoristi a nije ga koristio jedino ako ga nije želio koristiti.

33. Nakon dopunskog usmenog vještačenja tuženik nije isticao daljnje primjedbe na nalaz i mišljenje sudskog vještaka, a koje ovaj sud prihvaća kao stručno, objektivno i izrađeno sukladno nalogima suda, a u pogledu utvrđivanja činjenica vršenih plaćanja računa tužitelja od strane tuženika, korištenja prava na odbitak predporeza, točnost tužiteljevog obračuna kamata (na podmirenu i nepodmirenu glavnici).

34. Posebno se i sud osvrće na primjedbe tuženika u pogledu dokumentacije koja je služila kao podloga za izradu predmetnog vještačenja, te se ukazuje na stanje spisa koje potvrđuje neosnovanost takovih primjedbi tuženika i to na sadržaj dopisa sudskog vještaka od 17. kolovoza 2020. – obavijest sudu o nemogućnosti izrade vještva bez dostavljanja dokumentacije zatražene od odvjetničkog društva Kallay & partneri d.o.o., kao punomoćnika trgovačkog društva Techom GmbH i stečajnog upravitelja trgovačkog društva Adria čelik d.o.o. u stečaju, uz dokaze priložene uz citirani podnesak (dopise i povratnice o zaprimanju istih), a nakon čega je sud i zatražio dopisom od 16. rujna 2020. da udovolji traženjima vještaka. Dakle, sudski vještak je ispravno zatražio radi potrebe vještačenja dokumentaciju, kako je naprijed navedeno, čemu nije udovoljeno, te sudsko vještvo sačinio na temelju, u međuvremenu, dostavljene dokumentacije u sudski spis od strane punomoćnika tužitelja koju je isti pribavio posredstvom stečajnog upravitelja tuženika. Stoga sud u cijelosti prihvaća nalaz i mišljenje sudskog vještaka izrađeno na podlozi

dokumentacije koja mu je dostavljena radi izrade istoga i kojim je utvrđeno postojanje tražbine tužitelja kako to proizlazi iz knjigovodstvenih isprava.

35. Što se tiče tražbine na ime obračunatih zakonskih zateznih kamata u iznosu od 1.353.832,71 kn na račune koje je tuženik platio sa zakašnjenjem, za navesti je slijedeće:

36. Činjenica, a koja je potvrđena provedbom vještačenja u ovoj pravnoj stvari, da je Adria Čelik d.o.o. platio račune sadržane u obračunu kamata za razdoblje od 18. studenog 2012. do 11. lipnja 2014. - prilog 17 spisa, ukazuje da je priznao dugovanje po tim računima tužitelju, odnosno potvrđuje realizaciju pravnih poslova između tužitelja i trgovačkog društva Adria čelik d.o.o. po tim računima.

37. Iz pregleda navedenog obračuna kamata za utvrditi je da su u istom sadržani svi bitni elementi obračuna i to baš osnov i visina tražbine po kojoj su obračunate kamate, vrijeme dospijeca, vrijeme plaćanja, broj dana zakašnjenja za koje su kamate obračunate, te visina kamatne stope po kojoj su iste obračunate, te pojedinačni i ukupni iznos obračunatih kamata. Vještačenjem je provjerena i točnost navedenog obračuna. Tako je vještak utvrdio da obračun kamata iz priloga 17, nije ispravan, budući da ukupan iznos kamata bi bio 1.610,080,33 kn (dakle po navedenom osnovu tužitelj potražuje manji iznos). Stoga sud nalazi da tužitelj osnovano potražuje iznos od 1.353.832,71 kn na ime zakonskih zateznih kamata za račune plaćene sa zakašnjenjem.

38. U pogledu tražbine tužitelja koja se odnosi na nepodmirenu glavnica u iznosu od 1.991.115,71 kn za navesti je slijedeće:

39. Stranke pred trgovačkim sudovima obvezne su voditi knjigovodstvene i poslovne evidencije. Sve pravne osobe obveznici su vođenja knjigovodstvenih i poslovnih knjiga u koje se uvrštavaju sve isprave koje prate i gospodarske procese i financijske tokove. U te se poslovne knjige, u skladu s vremenskim tijekom, upisuju sve nastale promjene na imovini, prihodi, rashodi, financijske obveze, rezultati poslovanja, te porezne obveze. To znači da su stranke u slučaju kada su zaprimile određeni račun u obvezi isti uvrstiti u svoje poslovne knjige ili ga osporiti i vratiti pošiljatelju. Uvrštavanje računa u poslovne knjige potrebno je zbog sustava poreza na dodanu vrijednost jer se iskazani PDV u tom računu uzima u poslovnim evidencijama kao odbitak, odnosno kao predporez koji je plaćen.

40. Upravo činjenica, a koja proizlazi iz rezultata dokaznog postupka u ovom predmetu-provedenog vještačenja, da je tuženik evidentirao u svojim poslovnim knjigama i da su korišteni za odbitak predporeza računi tužitelja u ukupnom iznosu od 1.991.115,71 kn potvrđuje da je on te račune primio, da na isti nije imao nikakvih reklamacija, tj. da ih je prihvatio kao valjane, a kako tuženik nije predložio dokaze kojima bi opovrgnuo knjigovodstvene podatke o unosu isprava, za zaključiti je da se radi o ispravama koje se temelje na stvarnom i realiziranom poslovnom odnosu po predmetnim pravnim poslovima između tužitelja i trgovačkog društva Adria Čelik d.o.o., koji se odnose na nepodmirenu glavnica u iznosu od 1.991.115,71 kn. Stoga je sud našao osnovanom tražbinu tužitelja koja se odnosi na nepodmirenu glavnica u iznosu od 1.991.115,71 kn.

41. Što se tiče tražbine tužitelja glede zateznih kamata na nepodmirenu glavnicu od 18.434.774,71 kn, a koje kamate iznose 2.856.292,17 kn za navesti je slijedeće:

42. Kako iz rezultata dokaznog postupka u ovom predmetu-provedenog vještačenja proizlazi da je trgovačko društvo Adria Čelik d.o.o. sve račune za koje je zaračunata kamata evidentirao u svojim poslovnim knjigama i da su korišteni za odbitak predporeza, to iz već naprijed iznesenih razloga sud ocjenjuje da se radi o ispravama koje se temelje na stvarnom poslovnom odnosu među strankama i kao takve da potvrđuju realizaciju svih pravnih poslova između tužitelja i društva Adria Čelik d.o.o., a koji se odnose na zatezne kamate na nepodmirenu glavnicu od 18.434.774,71 kn. Točnost obračuna kamata utvrdio je sudski vještak pri čemu je utvrđeno da iznos kamata po tim računima na datum 18. studenog 2015. (dan otvaranja stečaja nad trgovačkim društvom Adria Čelik d.o.o.) iznosi 3.726.878,25 kn, te ih je prikazao u tablici obračun kamata po navedenim računima do 18. studenog 2015., pa proizlazi da na ime obračunatih kamata ovdje tužitelj potražuje manji iznos. Stoga je sud našao osnovanom i tražbinu tužitelja po osnovi zateznih kamata na nepodmirenu glavnicu u iznosu od 2.856.292,17 kn.

43. Kako su dakle knjigovodstveni podaci prema stanju stvari i provedenim vještačenjem doveli do, iz naprijed obrazloženih razloga, utvrđenja činjenica da se između tužitelja i trgovačkog društva Adria Čelik d.o.o. po predmetnim pravnim poslovima odvijala poslovna suradnja i da su ti pravni poslovi konzumirani i realizirani, to je sud zaključio da je tužiteljeva prijava potraživanja u stečaju osnovana a tuženikovo osporavanje, a tuženikovo osporavanje neosnovano, te slijedom navedenog odlučio kao u izreci ove presude.

44. Naposljetku je za navesti kako je sud ovlašten odlučiti koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica (članak 220. stavak 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, 25/13, 89/14, dalje ZPP-a). Sud je odustao od izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka Berislav Bušelić i odvjetnice Marine Krka na okolnosti iz odgovora na tužbu, kao i prijedlog radi izvođenja dokaza saslušanjem stečajnog upravitelja tuženika Zdravko Kuzmić na okolnosti iz odgovora na tužbu te svjedoka Maksima Semenjak na okolnosti iz podneska od 31. listopada 2019. ocjenjujući kako izvođenje tih dokaza ne bi izmijenilo utvrđenje suda u pogledu odlučnih činjenica za rješavanje ovoga spora. Isto tako sud je odbio i prijedlog tuženika radi prekida ovog parničnog postupka do pravomoćnog okončanja postupka pod poslovnim brojem P-349/18 (raspravno rješenje s pripremnog ročišta od 14. veljače 2020.) u pravnoj stvari tužitelja TECHOM GmbH Republika Njemačka protiv tuženika CE-ZA-R d.o.o., Zagreb, a radi utvrđenja osnovanom osporavanja tražbine drugog višeg isplatnog reda tuženika, ocjenjujući da u toj fazi postupka kako isti postupak nije od preudicielnog značaja za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari, a iz razloga koje navodi punomoćnica tuženika i to da tužitelj svoje potraživanje u ovom predmetu predlaže utvrditi osnovanim temeljem spornog vještačenja iz predmeta pod poslovnim brojem P-349/18, a sve temeljem odredbe članka 12. ZPP-a, uz napomenu kako među strankama nije sporno da je u međuvremenu donesena presuda poslovni broj 15 P-349/18 od 22. svibnja 2020., a koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda poslovni broj 52 Pž-2765/2020-2 od 31. svibnja

2021. pa je dakle, u međuvremenu predmetni parnični postupak pravomoćno okončan. Slijedom navedenoga odlučeno je kao u točki I. izreke rješenja.

45. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a i važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, te važećoj Tarifi sudskih pristojbi prema Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15). Tužitelju je kao trošak parničnog postupka valjalo obistinčiti trošak sastava tužbe (TBR 8. toč. 1. OT-a) u iznosu od 56.010,00 kn uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od 14.002,50 kn, trošak zastupanja na ročištu od dana 8. ožujka 2019., 6. rujna 2019., 31. ožujka 2021. (TBR 9. toč. 2. OT-a) u iznosu od po 28.005,00 kn, uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od po 7.001,25 kn, trošak zastupanja na ročištu od 31. svibnja 2019. i 13. ožujka 2019. (TBR 9. toč. 5. OT-a) u iznosu od po 500,00 kn uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od po 125,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 21. listopada 2021. (TBR 9. toč. 1. OT-a) u iznosu od 56.010,00 kn uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od 14.002,50 kn, trošak sastava podneska od 12. studenog 2019. i 6. veljače 2020. (TBR 8. toč. 1. OT-a) u iznosu od po 56.010,00 kn uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od po 14.002,50 kn, trošak sastava podneska od 28. rujna 2020. (TBR 8. toč. 3. OT-a) u iznosu od 500,00 kn uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od 125,00 kn, trošak pristojbe tužbe u iznosu od 5.100,00 kn, odnosno ukupno 322.031,25 kn.

Sud tužitelju u troškove parničnog postupka nije odmjerio više zatraženi trošak od obistinjenoga za zastupanje na ročištu od dana 8. ožujka 2019., 6. rujna 2019., 31. ožujka 2021. u iznosu od 28.005,00 kn, pozivom na TBR 9. toč. 2. OT-a, više zatraženi trošak od obistinjenoga za zastupanje na ročištu od 31. svibnja 2019. i 13. ožujka 2019. pozivom na TBR 9. toč. 5. OT-a, više zatraženi trošak od obistinjenoga za sastav podneska od 28. rujna 2020. pozivom na TBR 8. toč. 3. OT-a, potom trošak prijevoda tužbe s ovjerom u iznosu od 20.718,75 kn budući je tužitelj dostavio samo račun za navedeni trošak (list 610 spisa, ali ne i dokaz da je taj račun plaćen, posljedično čemu nije dokazao osnovanost te svoje tražbine, kao niti trošak na ime pristojbe presude budući da nije odredio visinu tog troška, a u smislu odredbe članka 164. ZPP-a, odnosno sud je odbio zahtjev tužitelja za više traženu naknadu troškova parničnog postupka u ukupnom iznosu od 403.912,50 kn. Radi navedenoga o troškovima postupka odlučeno je kao u točki II. izreke rješenja.

U Splitu, 3. prosinca 2021.

S U D A C

IVANA MADUNIĆ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude (rješenja) nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu. Žalba se može izjaviti u roku od 8 dana od dostave prijepisa ove presude (rješenja), putem ovog suda u pisanom obliku u 3 primjerka.

Broj zapisa: **eb302-d5ca0**

Kontrolni broj: **092c1-de914-ba9e1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVANA MADUNIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.